

Să-**I** MULȚUMIM Domnului pentru...

... familia **Cristina&Ionatan Șăulean**, care s-a întemeiat în luna iunie, în biserica noastră. Domnul să le fie cel mai bun Sfătuitoare, El să-i păzească de orice rău și să-i păstreze curați, plini de credință, înțelepciune și dragoste.

... micuții: **Albert-Andrei Marcu** și **Asher-Nicholas Pașcalău**, care au fost aduși pentru a primi binecuvântarea Tatălui Ceresc, luna trecută, la noi în biserică. Fie ca ei să fie adevărate raze de bucurie pentru familiile lor, biserică și toți cei dragi, iar, la timpul potrivit, Domnul să le fie alegerea.

„Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.” (Coloseni 3:17)

Deci, dacă Fiul vă face slobozi,
veți fi cu adevărat slobozi.

Ioan 8:36

© Surse fotografii: www.google.com/images
www.pexels.com

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor **Nelu Filip**: tel. 0745-306431
Pastor asist. **Eusebiu Stănilă**: tel. 0722-800691
Prezbiter **Sandu Guler**: tel. 0722-510842
Prezbiter **Romică Florescu**: tel. 0761-142533
Diacon **Raul Damean**: tel. 0734-539044

Colectivul de redacție:

Teo Laze
Dana Popa
Ildikó Trică
Andrada Popa
Lili Gherasim
Alina Avram
Dani Ardelean

Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail:

buletin.duminical@yahoo.com

ÎNTÂLNIRILE BISERICII

DUMINICĂ: 9-12 Serviciu divin
18-20 Serviciu divin
MARȚI: 18-20 Rugăciune
JOI: 18-20 Serviciu divin

Timișoara — str. Banul Mărcăine, nr.25
tel. 0256-472002

ATENȚIE

◆ Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa uitat pe vreun raft din camera ta!

◆ În cazul în care ai “pierdut” un număr al buletinului și dorești să îl citești, intră pe www.poartacerului.ro, la secțiunea Resurse.

Totuși, în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.
Romani 8:37

B I S E R I C A
P O A R T A C E R U L U I

„Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine! Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.” (Matei 26:40-41)

Vegheați și rugați-vă!

În grădina Ghetsimani, după ce Isus le-a vorbit ucenicilor despre tristețea adâncă din sufletul Său, le-a zis: „Rămâneți aici și vegheați împreună cu Mine!”. Apoi S-a îndepărtat de cei trei, mergând la o parte, în grădină, unde S-a rugat timp de o oră. Când S-a întors, i-a găsit dormind. Dormind! De ce oare dormeau? Fiindcă era o oră târzie din noapte? Erau istoviți după o zi încărcată? Mâncaseră prea mult la cină? Evanghelia după Luca ne spune întocmai motivul pentru care dormeau: „După ce S-a rugat, s-a sculat și a venit la ucenici; i-a găsit adormiți de înfrustare.”

Urma ca și ei să fie atacați de cel rău, astfel că au simțit o înfrustare asemănătoare cu cea a lui Isus. La Cina cea de Taină, Petru declarase cu îndrăzneală că mai bine murea pentru Domnul, decât să Se lepede de El. Petru credea că era în stare, prin resursele proprii, să rămână în picioare, neoboșit, până la capăt. Ceilalți ucenici au crezut, la rândul lor, că vor putea rămâne credincioși Învățătorului. Isus a știut, însă, că nu doar loialitatea Lui față de Tatăl avea să fie pusă la grea încercare, ci și a ucenicilor față de El. Iată cuvintele pe care le-a spus ucenicilor cuprinși de somn: „Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și i-a zis lui Petru: „Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine! Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”” (Matei 26:40-41). Vedem aici care este cheia în funcție de care fie vom asculta neabătuți de Dumnezeu, fie doar că ne vom dori să ascultăm, fără să izbutim. Ea se rezumă la întărirea noastră prin veghere și rugăciune. Iuda scrie astfel: „Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră preasfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt” (vs. 20). Rugăciunea ne domolește firea și ne zidește omul lăuntric. Trupul nostru este slab și va căuta totdeauna calea cea mai ușoară, dar aceasta este, de obicei, greșită. (continuare în pag. 3)

Familii unite în rugăciune

Familia GULER

Membrii familiei: Din marea familie a Domnului de la *Poarta Cerului* face parte și familia **Guler!** Sub binecuvântarea lui Dumnezeu, **Andrei și Roxana** au intrat în legământul căsătoriei în urmă cu 5 ani. Dumnezeu i-a binecuvântat cu două fetițe: **Sophia** (3 ani) și **Sarah** (1 an). Ei formează o familie tânără și frumoasă, dragă bisericii noastre și Domnului!

Slujire în biserică: Familia Guler s-a pus la dispoziția Domnului, slujind cu dedicație și deplină credințioasă. Andrei slujește în Departamentul IT&Media al bisericii, Roxana slujește în cor, iar Sophie frecventează Școala Duminicală.

Versetul familiei: Matei 6:33 – „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

O experiență cu Domnul: Roxana și Andrei ne-au mărturisit: *„În cei 5 ani de căsnicie am trăit multe experiențe cu Domnul, în care L-am văzut prezent în viețile noastre. De fapt, fiecare zi e o minune de la El! Suntem bucuroși că putem gusta din bunătatea Lui și că avem Harul să Li slujim!”*

Motive de rugăciune: Astăzi și întreaga săptămână viitoare dorim să ne rugăm pentru această familie, aducând înaintea Domnului câteva dintre dorințele lor: *„Tare mult ne dorim să ne apropiem mai mult de Domnul, ca familie, și umblarea noastră pe acest pământ să fie după voia Lui. Cerem Domnului înțelepciune, ca să ne creștem copiii frumoși și sănătoși, după principiile Scripturii, departe de ispitele și anturajele acestei lumi.”*

Domnul să se îngrijească de toate nevoile lor aici pe pământ și să le fie alături la fiecare pas! El să-i ajute să rămână o binecuvântare pentru cei din jur și pentru Biserică!

■ L.G.; A.A.

Urăm *„La Mulți Ani!”* în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Duminică, 7 iulie - **Amalia Curea, Ibohya Iacob, Ramiel Carcea, Stephanie Jebeleanu**

Luni, 8 iulie - **Hadasa Pantea, Stephanie Turcian**

Marti, 9 iulie - **Darius Muresan, Emanuel Rus, Emilia Rus, Iosua Lakatos**

Miercuri, 10 iulie - **Daniela Oproiu**

Joi, 11 iulie - **Adriana Naiden, Dana Popa, Emily Bulgăr, Flavia Sărăcuți**

Vineri, 12 iulie - **Delia Aslam, Sofia Stan**

Sâmbătă, 13 iulie - **Lidia Busuioc, Andrei Moisa Luca, Patrick Madina, Roxana Guia, Violeta Pantea, Gabriela Verona**

„Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea! Când străbat aceștia Valea Plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări.” (Psalmii 84:5-6)

(continuare din prima pagină)

Firea nu vrea să lupte împotriva curentului puternic al lumii. Pe de altă parte, rugăciunea ne consolidează tăria lăuntrică, așa încât să putem birui dorințele firii; ea ne ajută să nu cădem de oboseală. Isus le-a spus ucenicilor că trebuie să se roage necurmat și să nu cadă de oboseală. Cu alte cuvinte, ne vom prăbuși dacă nu ne rugăm, îndeosebi în vremurile când tristețea și suspinele vin peste noi. În seara aceea petrecută în grădină, ucenicii au căzut de oboseală. Au adormit când ar fi trebuit să se roage. Nu vegheau cu privire la primejdia care îi pândea. În loc să fie treji, se lăsaseră prinși în mreaja trândăviei.

Astăzi, nouă ne stau la îndemână alte mijloace cu care putem trimite mesaje prietenilor, ne verificăm contul de Facebook, folosind atotprezentele telefoane mobile, jucăm jocuri video, ne lăsăm absorbiți de muncă sau deschidem frigiderul și ne hrănim trupul. Astfel, ne pierdem abilitatea de a rămâne tari în fața greutăților, ca și tăria neobosită care ne stă la dispoziție prin harul lui Dumnezeu.

„Adesea Dumnezeu ne avertizează o dată, poate chiar și de două ori, însă dacă Li trecem cu vederea avertismentele, nu ne va mai vorbi, până când nu ne pocăim.”

Isus i-a confruntat pe prietenii Lui cei mai apropiați și i-a îndemnat: *„Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”* S-a îndepărtat a doua oară de ei și S-a întors apoi doar ca sa-i găsească din nou adormiți. De data aceasta, nu i-a mai trezit și nici nu i-a mai avertizat; ucenicii aleseseră deja în ce-i privea.

Adesea Dumnezeu ne avertizează o dată, poate chiar și de două ori, însă dacă Li trecem cu vederea avertismentele, nu ne va mai vorbi, până când nu ne pocăim. Când ne pomenim copleșiți de neazuri, Îl întrebăm plini de frustrare: *„Doamne, unde ești?”* El ne-a avertizat, însă, iar noi nu am vrut să ascultăm.

Isus S-a dus pentru a treia oară să Se roage, îndepărtându-Se de ucenicii cufundați în somn. Când a sfârșit rugăciunea, ei încă dormeau. Atunci a venit în grădină Iuda, vânzătorul, însoțit de străjerii templului, să-L prindă pe Isus.

Isus a avut succes în incredibila Sa misiune de manifestare a harului, rămânând treaz, în stare de veghe, rugându-Se și înaintând neabătut până la capăt. Pe de altă

parte, ucenicii își exprimaseră dorința de a rămâne și ei neclintiți; credeau că pot face aceasta, însă le lipsea tăria necesară. După cum prevăzuse Isus, fiecare dintre ei a fost atacat de cel rău și a eșuat: *„Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.”* Petru a făcut exact ceea ce spunea că nu va face niciodată - s-a lepădat de Isus! Dar putem observa și un aspect pozitiv cu privire la Petru: cel puțin L-a urmat pe Isus până la locul judecății. Cu excepția lui Ioan, toți ceilalți au fugit din grădină pentru a se pune la adăpost.

Cât de des îi auzim pe alți credincioși declarându-și bunele intenții, doar ca să vedem apoi că nu izbutesc să le ducă la îndeplinire? Fiindcă, asemenea ucenicilor în grădină, nu vegheaseră în rugăciune! Duhul lor este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă. Faptul că nu sunt înarmați cum se cuvine îi împiedică să-și atingă scopul urmărit.

Cine altcineva era mai îndreptățit să ne îndemne să ne înarmăm, dacă nu apostolul Petru? În seara aceea de răscruce s-a dovedit plin de îndrăzneală în vorbe, însă a dat greș când a trebuit să treacă la fapte. Isus îl avertizase dinainte: *„Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul.”* Însă lui Petru și celorlalți le-a lipsit tăria neobosită de care aveau nevoie pentru a nu fi clătinați în noaptea aceea. Acesta e motivul pentru care Petru ne-a îndemnat mai apoi să ne înarmăm ca să ieșim biruitori, fie că e vorba despre o noapte, despre o perioadă, ori despre întreaga noastră viață.

Ca să fim înarmați pentru luptă, trebuie să fim treji și să veghem, fără a îngădui momelilor lumii să ne înăbușe hotărârea sau dedicarea de a ne asemăna lui Hristos în toate lucrurile. Și noi trebuie să fim treji și să veghem în orice vreme, căci dacă nu suntem atenți fără încetare, păzindu-ne de vrăjmașul, care caută să ne înghită, el va face să ne clătina și să cădem. ■ **John Bevere**

- www.resursecrestine.ro

